

19. století a dvacátá léta 20. stol.) svou metodologickou solidností i zkoumanými tématy jistě zaujme důstojné místo v současné české literární historii, a snad i nastaví zrcadlo některým jiným pracím, které — ač nominálně syntetičtější — bludně se potácejí mezi vědou a spekulací, nevědouce samy o sobě, natožpak o své metodě.

Jiří Trávniček

Slavistički studii. Skopje 1985, 230 s.

Často si ani neuvědomujeme, kolik nadšených propagátorů české literatury a kultury ve světě máme. A zejména ve světě slovanském. Všechny slovanské národy se totiž po roce 1945 vydaly na cestu socialistické výstavby. Vzájemné hospodářské, politické a kulturní vztahy byly založeny na zcela nových principech. Na univerzitách velkých měst působí katedry slavistiky. A v nich je bohemistika a slovakistika obvykle velmi dobře zastoupena.

Katedra východoslovanských a západoslovanských jazyků a literatur filologické fakulty Univerzity Cyrila a Metoděje ve Skopji vydává dokonce už několik let sborník Slavistické studie, y něm uveřejňuje příspěvky z oblasti rusistiky, bohemistiky a polonistiky. Recenzované dvojčíslo (4—5) je věnováno životnímu jubileu bohemisty prof. dr. Very Janevové-Stojanovićové.

Po absolvování slavistiky na bělehradské univerzitě se Vera Janevová vrátila roku 1950 do rodné Skopje a tu jako asistentka zahájila kursy českého jazyka. V polovině 50. let byla dva roky v Praze, kde se pod vedením prof. K. Krejčího a prof. Fr. Buriánka specializovala na novější českou literaturu. Přínosná je její habilitační práce Karel Čapek a expresionismus (1971), zpracovaná na základě pozitivních tradic české strukturalistické školy. Syntézu jejího mnohaletého studia české, slovenské a světové literatury tvoří monografie Metafori na otugjuvanjeto (1982, Metafory odcizení).

Prof. V. Janevová-Stojanovićová patří k zakladatelským osobnostem makedonské pedagogické i vědecké bohemistiky. Nemalé jsou její zásluhy o propagaci české a slovenské literatury — jednotlivých uměleckých děl a literárních osobností. Bibliografie prací V. Janevové uveřejněná v námi recenzovaném sborníku obsahuje více než osm desítek bibliografických jednotek. Jsou mezi nimi stati a studie např. o Karlu Čapkovi, Janu Nerudovi, Janu Otčenáškovvi, F. X. Šaldovi, Jiřím Wolkrovvi, Vítězslavu Nezvalovi, Františku Halasovi, Miroslavu Florianovi, o současné mladé slovenské poezii a próze, dále o Vincentu Šikulovi, o Jaroslavu Haškovi a zvláštnostech jeho vyprávění aj.

Zásluhou V. Janevové vyšly dosud v makedonštině dva rozsáhlé výběry z povídek a apokryfů K. Čapka (1960, 1978), Otčenáškův román Romeo, Julie a tma (1963) aj., dále literárněkritické stati F. X. Šaldy, Jiřího Hájka, Františka Mika a dalších českých a slovenských literárních kritiků a teoretiků.

Sborník Slavistički studii uveřejňuje kromě jubilantčiny stati o komunikativním aspektu popisu v makedonské lyrizované próze dalších devět literárněvědných příspěvků skopských slavistů, převážně z oblasti sovětské literatury.

Deset jazykovědných stati pojednává o různých otázkách morfologických, konfrontačních i nářečních v slovanských jazycích. Je mezi nimi také článek o lokálně statickém významu předložky *U* v češtině. Její autorkou je Donka Rousová, odchovaná prof. V. Janevové a její nástupkyně. Některé jiné články D. Rousové i její preklady z české literatury nasvědčují tomu, že se nemusíme v budoucnu obávat o dobrou propagaci české a slovenské literatury mezi makedonskými čtenáři.

Ivan Dorovský

Káfer István: A szlovák és a cseh irodalom magyar bibliográfiája a kezdetektől 1970-ig, Mađarsák bibliográfia slovenskej a českej literatúry od začiatkov do r. 1970. Akadémiai Kiadó (Akademické nakladatelství), Budapest 1985, 749 s.

Mađarsák bibliografie slovenské a české literatury od Istvána Káfera v impozantním rozsahu 21.708 bibliografických položek je životním dilem tohoto známého mađarského slovakisty a bibliografa, který je u nás znám zejména svým katalogem starých českých